

Пеперуда лѣта, по небе се мѣта,
 на Бога се моли:
 Дай, Боже, дъждец,
 да порас(т)не житото,
 жито жълтокласо
 жито златокласо.

Кога времето е облачно, децата се събиратъ на купища
 и пѣятъ:

Печй, печи, слънчице,
 Под букова сѣнчица.
 Илийчова майчица
 на бял камък седѣше,
 два дечица държеше,
 Едното викат Илийчо,
 Другото викат Прявийчо.
 Превий, Боже, небето,
 за да стане ясно,
 като мляко прясно.

Децата придружаватъ игритѣ си често пѣти съ хубави
 водевилни мотиви:

Смок свири на върба,

 Всички жаби отидоха,
 една жаба не отиде.
 Майка ѝ я тешеше
 та и я учеше:
 „Я мор жабо, жабурко

 не са лови до свата, —
 свата има зла кука¹⁾, —
 ша та улови за скута,
 ша та фърли в'трънитѣ,
 да та ядатъ зѣмитѣ . . .“

Когато вали дъждъ, а сщовременно грѣе и слънце,
 децата пѣятъ:

Дъждъ вали,
 слънце грѣй, —
 дявола се жени.

¹⁾ Нравъ.